

Recull de Premsa

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Taula de contingut

Sardana a Calonge per a Ricard Viladesau Diari de Girona - 08/06/2018	3
L'Escola de Música i Conservatori inicien els concerts de final de curs Diari de Sabadell - 07/06/2018	4
AUF WIEDERSEHEN, MISTER RATTLE El Mundo - 08/06/2018	5
Recital líric a càrrec de la soprano Mercedes Gancedo al MUSiCVEU El 3 de Vuit - 08/06/2018	6

► 8 Junio, 2018

Sardana a Calonge per a Ricard Viladesau

► El concert se celebrarà el 22 de juny i el 27 de juliol se'n farà un altre al Castell de Calonge, també en homenatge al músic i compositor calongí

Robert Roqué
GIRONA

■ L'organització del concert de sardanes Viladesau i d'obligades ha canviat la data i ara se celebrarà el divendres 22 de juny. D'aquesta manera es facilitarà l'assistència de sardanistes a la Sardana per la Llibertat, la gran rotllana que envoltarà l'estany de Banyoles el dissabte 30 de juny, ja que ambdós esdeveniments coincideixen. El concert, malgrat canviar de data, manté l'hora, a les 22:00 h, i la ubicació, la platja de Torre Valentina de Calonge i Sant Antoni. La part musical anirà a càrrec de la cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.

El concert serà, per les peces que s'hi interpretaran, un dels actes centrals de la celebració de l'Any Viladesau. Aquest any commemora el centenari del naixement del conegut intèrpret i compositor. Així, al llarg del 2018 se celebraran d'altres activitats, d'entre les que també sobresurt el concert el divendres, 27 de juliol, al Castell de Calonge, amb La Principal de la Bisbal i solistes convidats; el concert de dissabte, 10 de novembre titulat *Viladesau, de música a mite* amb la cobla Ciutat de Girona i el concert de cloenda a l'Auditori de Girona, previst pel dissabte, 19 de gener de 2018.

La relativa proximitat geogràfica i la pràctica coincidència d'hora entre el concert i la sardana reivindicativa dificultava la implicació sardanista a ambdós esdeveniments. Per això des de l'organització s'han fet les gestions corresponents per poder canviar la data i impulsar la Sardana per la Llibertat, però també per tenir un bon ressò del concert en honor de la figura de Viladesau.

L'esdeveniment l'organitza l'Ajuntament de Calonge i Sant Antoni amb la col·laboració del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Diputació de Girona i la Confederació Sardanista de Catalunya. A més a més, també s'emmarca en el projecte 2018 Any Cultural Europeu.

APLEC DE LA BISBAL

► Dissabte i diumenge, tenim un dels aplecs més antics, el de la Bisbal, el dissabte a les 6 de la tarda (davant el cine Mundial) amb l'escola de cobla Conrad Saló i el diumenge al passeig Marimon Asprer, en sessions de matí i tarda i la col·laboració musical de les cobles, Bisbal

L'AGENDA

APLECS

► DISSABTE, 9

Andorra la Vella ► Plaça del poble. Cobles: Ciutat de Terrassa, Mediterrània i Bellpuig Coblà. 17.40 h i 22.15 h

► DIUMENGE, 10

La Bisbal d'Empordà ► Passeig Marimon Asprer. Cobles: Bisbal Jove, Jovenivola de Sabadell, Montgrins, La Principal de la Bisbal i Escola de cobla Conrad Saló. 10.00 h i 16.00 h

Planols ► Aplec de Sant Antoni. El Puig Coblà Osona. 12.00 h

Sant Joan de les Abadesses ► Aplec a l'Ermida de Sant Antoni. Cobla Foment del Montgrí. Matí i tarda.

Toluges ► Parc Clairfont. Cobles: Tres Vents i Contemporània. 15.30 h

► DIMECRES, 13

Camprodon ► Aplec de Sant Antoni. Davant ermita Cobla Canigó. 15.00 h

AUDICIONS

► DIVENDRES, 8

Cotlliure ► Centre Cultural. Cobles, Mil·lenària i alumnes de l'escola de Perpinyà. 18.00 h

Pineda ► Plaça Ajuntament. Cobla La Principal de Cassà. 12.00h

Jove, Jovenivola de Sabadell, Montgrins, La Principal de la Bisbal i Escola de cobla Conrad Saló.

Si bé hi ha cap sardana d'estrena aquest any, sí s'interpretaran sardanes de les que es pot considerar «recuperades», o «poc programades», entre d'altres la commemoració del 125è aniversari del naixement de Rossend Palmada, o de Josep Coll Lligat, i el 50è aniversari de la mort de Jaume Roca Delpech o Francesc Juanola. Per descomptat, es commemorarà especialment

► DISSABTE, 9

La Bisbal ► Davant cine Mundial Cobla de l'Escola Municipal de Música Conrad Saló. 18.00 h

Sant Antoni de Calonge ► Plaça. Cobla Reus Jove. 18.30 h

► DIUMENGE, 10

Maçanet de la Selva ► Plaça. Cobla Osona. 18.00 h

Olot ► Barri de Bonavista. Cobla La Principal d'Olot. 18.00 h

Palafurgell ► Plaça. Cobla Contemporània. 11.00 h

Ripoll ► Pista coberta de Sant Pere. Cobles. Mil·lenària i Vents de Riella. 17.00 h. 13a Festa del soci de l'Agrupació Sardanista.

CONCERTS

► DILLUNS, 11

Barcelona ► Palau de la Música. «Cançó d'amor i de guerra» amb la Simfònica de Cobla i Corda de Catalunya (La Principal de la Bisbal). 19.00 h

CONCURS DE COLLES SARDANISTES

► DISSABTE, 9

Palamós ► 74è Concurs. Esplanada del port. Cobla Reus Jove. 22.00 h

l'any Viladesau, amb motiu del centenari del seu naixement, perquè va viure força anys a la Bisbal, al mateix Passeig. I es farà interpretant la sardana universal de l'any, Festeig, a càrrec de la Cobla de l'Escola Municipal de Música Conrad Saló, així com també tocant sardanes d'ell en la ronda d'obligades de la tarda senyera. Es comptarà amb les exhibicions de les colla Joia, dels amics de la Sardana de La Bisbal i Comarca, al matí, i també de la colla Aires Gironins, del GEIEG de Girona, a la

tarda. També hi haurà concurs de colles improvisades, trobada de puntaires i de col·leccionistes de plaques de cava, com cada any, a més d'exposició de bonsais.

En el decurs de l'aplec es faran diversos sortejos. La sessió de la tarda enguany començarà a les 4, perquè hi ha un programa molt dens. I es farà amb la intenció de no acabar tan tard al vespre, aspecte considerat important per molta gent.

A la vigília hi haurà una ballada sardanista infantil, amb la participació de les escoles de La Bisbal i Comarca, i de la Cobla de l'Escola Municipal de Música Conrad Saló.

APLEC D'ANDORRA

► Demà dissabte se celebra la 17a Festa de la Sardana de les Valls d'Andorra, a les 17.30 i a les 22.15 h a la plaça del poble d'Andorra la Vella amb les cobles: Ciutat de Terrassa, Mediterrània i Bellpuig Coblà.

De manera breu direm que els seus orígens sorgiren de la il·lusió d'un grup de sardanistes que volgueren constituir una associació dins el marc legal, que es regiria segons les lleis i les ordenacions establertes al país, i així, el dia 18 de setembre del 1964, fundaren l'Agrupació Sardanista Andorrana.

Els seus estatuts foren aprovats pel M.I. Consell General de les Valls, el dia 4 de març del 1965.

De llavors ençà, l'Agrupació Sardanista Andorrana ha gaudit de la contribució generosa i desinteressada dels seus socis, de la benevolença del Govern, Comuns i altres Entitats.

S'ha tingut cura del bon funcionament i s'ha vetllat per la seva continuïtat. A més de l'organització de l'Aplec, en el decurs de l'any es desenvolupen altres activitats organitzades per l'Agrupació.

Aquesta Agrupació és una de les entitats socioculturals més antigues del Principat.

APLEC DE TOLUGES

► En parlar d'aquesta població ens hem de referir a La Pau i Treva de Déu que fou un moviment social impulsat al segle XI com a resposta de l'Església i dels pagesos a les violències perpetrades pels nobles feudals. Es poden considerar l'origen de les Corts Catalanes.

I, Toluges, malgrat pertànyer a una administració no catalana estricte, serva la seva identitat catalanesca i la sardana hi és conreada amb escreix.

Diumenge, fan el seu Aplec, al parc Clairfont, amb les cobles, Tres Vents i Contemporània, a partir de les 13.30 h.

COBLA LA BISBAL JOVE

► La cobla Bisbal Jove ha estrenat el seu nou espectacle *Ssshht!* a l'Espai Ter de Torroella de Montgrí, coproduït de la proposta.

Estracta d'un espectacle per a cobla innovador, ple d'humor i bon ritme pensat per a tots els públics. De fet, l'objectiu «és reivindicar, en la formació de la cobla, la jazz band

LA FRASE

«Les cobles, els músics, els compositors, les sardanes són un patrimoni viu lligat a la cultura popular, i a la música tradicional que des de les arrels ens identifica com a poble»

► Gerard Cruset i Galceran
Director del Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí.

catalana, una formació de mil cares i atractiva per al jovent».

La proposta té una durada d'1 hora i s'hi interpreta tot tipus de música amb una formació de cobla. La seva contractació es pot fer directament a través de la cobla Bisbal Jove: bisbaljove@gmail.com o al telèfon 646 544 442.

L'espectacle *Ssshht!* es posiciona com el relleu de la proposta precedent Tututs que també es va estrenar a l'Espai Ter, el 2015, coproduït igualment.

Des dels llavors s'ha representat en una cinquantena d'ocasions per tot el territori català. Igualment, *Ssshht!* vol ser un espectacle en gira. Per aquest motiu a la presentació a Torroella s'invita els programadors de diferents equipaments escènics i musicals de les comarques de Girona.

Amés a més, el curs escolar 2019-2020, *Ssshht!* serà també una activitat educativa que s'oferirà en el marc del programa escolar L'Aula a l'Espai Ter als nois i noies de cicle mitjà de l'Educació Primària.

L'Espai Ter de Torroella de Montgrí vol ser «un punt de suport a la creació musical, especialment la música popular i tradicional catalana».

Per això compta amb la Bisbal Jove, una de les formacions de cobla més singulars del país per les seves apostes musicals.

DISC DE CONTRABAIX

► A la casa de la Sardana el proper 14 de juny presentaran un nou CD de sardanes ben original, que sota el títol *De pujals dels pagesos a Brusel·les*, ofereix un recull de sardanes obligades de contrabaix amb acompanyament de piano i flauta, i que s'ha editat en homenatge al president Carles Puigdemont. Acabat el concert de presentació, tots els interessats podran adquirir el nou CD.

7 Junio, 2018

LLUIS FRANCO

Actuació de la Jove Orquestra Simfònica del Vallès

L'Escola de Música i Conservatori inicien els concerts de final de curs

REDACCIÓ

Dirigida pel seu titular aquesta temporada, l'Orquestra Simfònica del Vallès oferirà el seu darrer concert d'aquesta temporada demà divendres 8 de juny (19 h) al Teatre de La Faràndula de Sabadell i dissabte 9 de juny 18.30 h) al Palau de la Música Catalana de Barcelona (Sota la batuta del seu director titular des del setembre passat, James Ross i la participació d'un dels violoncel·listes més destacats del

panorama internacional avui en dia, l'alemany, Wolfgang Emanuel Schmidt, que interpretarà el 'Concert per a violoncel núm. 1, en Mi bemoll major, op. 107', de Xostakòvitx.

A la segona part, la 'Simfonia núm. 2 "Petita Rússia"' de Txaikovski clourà una temporada integrada per set concerts a la capital vallesana i tretze a Barcelona en la que ha estat la vint-i-dosena edició del cicle Simfònics al Palau. D'aquests, James Ross haurà dirigit cinc programes a Sabadell i sis a

Barcelona en la seva primera temporada com a titular.

D'altra banda, seguint la tendència regular de l'orquestra en incloure bandes sonores musicals de cinema com a normalització i integració en el repertori de concert, el programa inclourà la suite musical de 'Doctor Zhivago' composta per Maurice Jarre. Amb aquesta obra Jarre va encisar el planeta amb una tonada que encaixava una història d'amor en temps de revolució. La tonada tenia un nom: Lara. ■

► 8 Junio, 2018

Concierto. El director británico ofrece en el Auditorio Nacional un recital sobrecogedor junto a la Filarmónica de Berlín en su gira de despedida de la legendaria formación

AUF WIEDERSEHEN, MISTER RATTLE

POR DARÍO PRIETO MADRID

Se tiende a pensar en la música de las grandes orquestas centroeuropeas como oscura y severa, que hace buena la inscripción de la Gewandhaus de Leipzig: «En las cosas serias está la verdadera alegría». Pero Simon Rattle (Liverpool, 1955) ha conseguido que la Filarmónica de Berlín, acaso la más prestigiosa orquesta del mundo en este momento, consiga combinar una dimensión humana con esa otra, más sobrecogedora, que marca su leyenda.

Prueba de ello fue su entrada ayer en el escenario del Auditorio Nacional, en el primero de los dos conciertos españoles de su gira de despedida de la formación berlinesa (este viernes actúa en el Palau de la Música Catalana de

Barcelona con el mismo repertorio). Sir Rattle lo hizo mientras sus músicos atacaban los primeros compases de *Danza en el volcán*, la obra compuesta expresamente por Jörg Widman para este adiós del director británico a la que ha sido su casa durante los últimos 16 años. Con las manos en los bolsillos, paseando entre los atriles de los músicos, ojeando las partituras y mirando de soslayo al público cuando terminó de recibirle con aplausos, Rattle arrancó las risas necesarias para rebajar la gravedad de la situación y convertirla en lo que se espera de las últimas veces: una fiesta.

La pieza de Widman, estrenada hace apenas 10 días, empieza y acaba como una *big band*, pero entre medias hay lugar para que el despliegue instrumental

Simon Rattle, al frente de la Filarmónica de Berlín, durante su visita a Madrid en 2015. J. D. R.

(vibráfonos, contrafagot, celesta...) demuestre su nivel de la Philharmoniker. La gran mayoría de las formaciones naufragarían en la complejidad de piezas como ésta o la que le acompañó en la primera parte del programa, la *Sinfonía núm. 3 de Witold Lutoslawski*. Pero en la batuta de Rattle y en las manos de los músicos berlineses se convirtieron en un festín de sonidos, de dinámicas que iban de los *pianísimos* a los grandes orgasmos de cuerdas.

Lejos de despreciar las piezas de repertorio

reciente, el público aplaudió el desafío en un Auditorio que aparecía rodeado de los grandes trailers en los que la Filarmónica lleva sus preciados instrumentos.

Pero el momento clave de la despedida de Rattle estaba en la segunda parte del programa, con la *Sinfonía núm. 1, en do menor, op. 68*, de Johannes Brahms. Fue ahí, en los ecos de Beethoven que recorren los cuatro movimientos, donde la Filarmónica de Berlín deja sensaciones difíciles de olvidar: un sonido corpóreo

que parece materializarse en el paladar.

Ya no veremos más a Rattle como director artístico de la orquesta berlinesa, lo cual no quiere decir que no se pueda seguir disfrutando de su experiencia al frente de la London Symphony Orchestra, cuyas riendas tomó el pasado septiembre. Pero el potente programa educativo desarrollado por el inglés en la capital alemana durante estos tres lustros garantiza que algo de Rattle permanecerá siempre vivo en la Philharmoniker.

**Recital líric a càrrec
de la soprano
Mercedes Gancedo
al MUSiCVEU
//P46**

CULTURA

//// MÚSICA | Festival MUSiCVEU //////////////////////////////////////

Recital líric a càrrec de la soprano Mercedes Gancedo al MUSiCVEU

// **TARDA** Diumenge arriba al festival vilafranquí una de les veus amb més talent de Catalunya

**RECITAL LÍRIC
amb MERCEDES
GANCEDO I BEATRIZ
GONZÁLEZ**

Auditori del Fòrum Berger
Balaguer de Vilafranca
Diumenge 10, 19 h

3d8
Vilafranca

La soprano argentina **Mercedes Gancedo** | 3D8

La IV edició del Festival MUSiCVEU encara la recta final amb els seus dos últims concerts al mes de juny i juliol. D'una banda, el recital líric de Mercedes Gancedo, acompanyada pel piano de Beatriz González per a aquest diumenge, i per acabar el duo d'alta intensitat entre dos músics com Marco Mezquida i Celeste Alias, que posaran el punt final a 6 mesos de concerts a l'auditori del Fòrum Berger Balaguer. El Festival, que aposta per aportar un sentit inclusiu per al territori, entregará part de la recaptació de les entrades al

projectes per a Programes de suport d'emergència a l'alimentació infantil, desenvolupat per la Creu Roja de l'Alt Penedès.

Artistes de renom

Aquest diumenge, a les 7 de la tarda, la soprano argentina Mercedes Gancedo, reconeguda internacionalment i protagonista a grans gales d'òpera dels millors teatres d'arreu, oferirà un original concert amb diversos viatges d'anada i tornada entre Espanya i l'Amèrica Llatina en el seu repertori, on inclou

obres d'autors d'Argentina, Cuba, Brasil, Colòmbia i Espanya, amb el qual descobrirà tot un món d'influències i préstecs musicals entre una riba i l'altre de l'Atlàntic. L'acompanyarà al piano Beatriz González, que ja ha passat pels principals certamens del país, com el Festival Castell de Perelada o el Festival d'Estiu de Calella, i ha tocat en escenaris com el Palau de la Música Catalana i el Gran Teatre del Liceu. Al llarg de la seva carrera també ha rebut nombrosos reconeixements en concursos nacionals.

Gluck Jaroussky

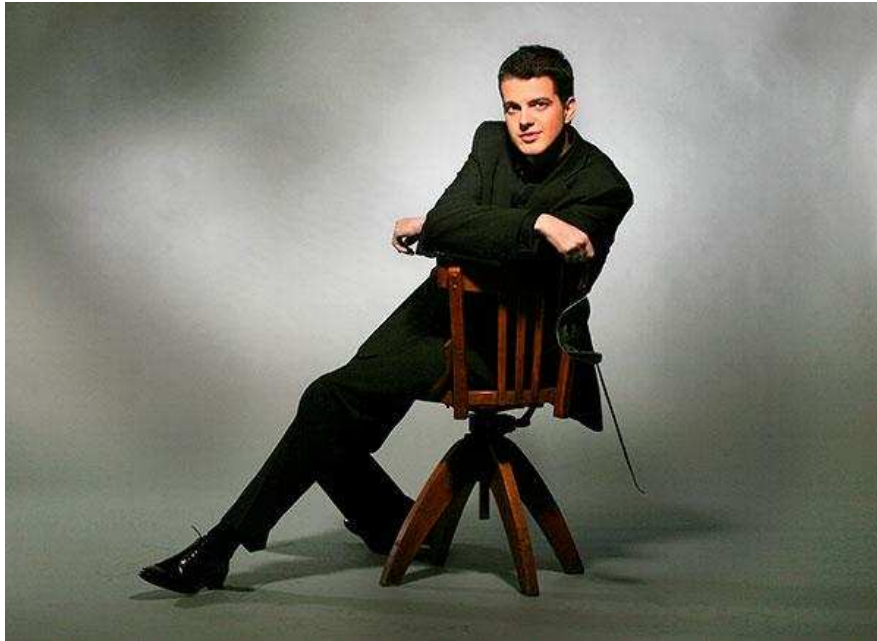
Publicado el 6 junio 2018 por [Rubén Ramos Nogueira](#)

Cuando, en 1762, Christoph Willibald Gluck compuso *Orfeo ed Euridice* le movía un afán de renovación del formato operístico de su tiempo, en el que el virtuosismo vocal, la vanidad de los cantantes pero, en general, la música se colocaban muy por encima de la palabra y de la dramaturgia. Paradójicamente, el martes pasado, en el Palau de la Música Catalana, I Barocchisti, prestigioso conjunto dedicado a la interpretación de música antigua con criterios historicistas, dirigido en esta ocasión por Andrea Marchiol y junto al Cor de Cambra del Palau, [ofrecía su versión de esa ópera de Gluck en formato concierto](#), un formato donde inevitablemente la música se impone a lo escénico. Pero, además, a juzgar por la imagen del cartel del concierto, quien protagonizaba la sesión no era Gluck ni I Barocchisti sino el famoso contratenor Philippe Jaroussky, una de las mayores estrellas vocales de la actualidad en el mundo de la música antigua. Sinceramente, yo también fui por Jaroussky. Y, seguramente, él fue el responsable del lleno total en la sala grande del Palau. Fue Angélica Liddell (quien la semana pasada volvió de nuevo a territorio español, donde había prometido no volver a actuar jamás, para presentar su [Trilogía del infinito](#) en los Teatros del Canal de Madrid) quien me descubrió a Jaroussky, hará unos diez años, a través de su desaparecido blog. A Angélica Liddell le encantaba el *Cum dederit* de Vivaldi interpretado por Jaroussky. Lo llamaba el “Me cago en la puta voy a llorar”. Siempre le agradeceré a Angélica Liddell que me descubriese a ese excepcional intérprete que es Jaroussky.

Jaroussky ya no es aquel veinteañero de entonces, acaba de cumplir cuarenta años. Pero sigue en plena forma. El martes, los que le conocíamos salimos satisfechos y los despistados que no le conocían seguramente hayan hecho el descubrimiento del año. Las cualidades vocales de Jaroussky son excepcionales, su musicalidad y expresividad, exquisitas. No sé en qué nivel estará su vanidad pero su entrega a la música que interpreta no deja muchas dudas sobre su honestidad musical. Estamos ante un cantante que se pone al servicio de la música y no al revés. Gluck estaría contento. Pero comienza el concierto y no le vemos, ni a él ni a ninguna de las otras sopranos: Chantal Santon y Emöke Barath. El coro comienza a cantar “Ah! Se intorno a quest’urna funesta” y encima de él aparecen los subtítulos en catalán sobreimpresos que nos van a permitir seguir la letra, la historia, la acción teatral. Gluck

estaría contento. Y, de pronto, justo unos instantes después, cuando interviene Orfeo por primera vez, aparece Jaroussky de detrás de una cortina roja que da al pasillo de los palcos de platea, y entra en escena. Golpe de efecto dramático. Gluck estaría contento. Va vestido con un traje y corbata, clásico pero de corte más moderno que el estándar acostumbrado de la música clásica (aunque eso está cambiando poco a poco). Jaroussky se mete en el personaje, interpreta. Orfeo está destrozado porque Euridice, su esposa, ha muerto. Después de su intervención, Jaroussky se postra con los ojos cerrados, abatido, en un sillón rojo colocado en un lateral del escenario.

Pero Amore, interpretada por Emöke Barath, aparece de detrás del órgano (otro golpe dramático), vestida aún más moderna que Jaroussky, pero sin pasarse, y sale a su encuentro para contarle que puede recuperar a Euridice si baja al Hades a buscarla, siempre y cuando no se vuelva a mirarla hasta que lleguen de nuevo al mundo de los vivos. La historia es muy sencilla. Y acaba bien, como mandaban los cánones de la época. Por en medio, escuchamos el maravilloso momento en el que el arpa, que simboliza la lira de Orfeo, acompaña a Jaroussky, ese momento arpa, introducida por Gluck en las orquestas de la época gracias a esta ópera, una ópera que acabó, adaptada al gusto francés, en la corte de María Antonieta, a quien Gluck había dado clases en su adolescencia. Pero, mientras llega Euridice, hablemos del coro. Jaroussky se esfuerza por ablandar al coro de Furias para que le dejen llevarse a Euridice y el coro le responde “no”, multitud de veces, en un juego dramático pero, a la vez, tan divertido que, al mismo tiempo que deseamos que Jaroussky siga cantando, aportando toda la emoción de la que es capaz, para ver si será posible que el coro se ablande poco a poco, también deseamos que jamás le concedan a Euridice para poder seguir oyendo esos noes una y otra vez, como niños. Si bien es cierto que Jaroussky fue el que se llevó la mayor ovación al acabar el concierto el público aplaudió a rabiar al coro, un coro de la casa que hizo una labor tremenda y estuvo a la altura de las circunstancias, incluso con una de sus miembros embarazadísima hasta el punto que no debió de considerar demasiado conveniente levantarse para cantar como el resto de sus compañeros. Cuando se tocó el vientre en medio de la función algunos temieron que tuviese que salir corriendo de la sala para dar a luz. Gluck estaría contento. Atención que Euridice resucita. Chantal Santon va vestida más clásica que el resto. Orfeo y ella tienen la escena crucial en la que Euridice no entiende por qué su marido no la mira, si ha venido a salvarla, y dice pasarlo peor que cuando estaba muerta. El teatrillo entre Jaroussky y Chantal Santon alcanza sus mayores cotas interpretativas. Gluck estaría contento. Para nosotros es algo cursi, claro, pero la música se impone sobre todas las cosas. No sé si Gluck estaría tan contento pero nosotros recordaremos a *Orfeo de Euridice* gracias a que ese día, arropado por una cuarentena de excelentes músicos con sus maravillosos instrumentos antiguos, escuchamos al gran Jaroussky en vivo y en directo y nos emocionamos con él. Y esperemos que por muchos años más. Quizá la próxima vez, en formato operístico.